

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۵۷/۲۸۱۴۹

تاریخ ۱۳۷۷/۱۸/۶

پوست

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۶۰۱۱، ۱۱/۸۳ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۲/۸/۶

شورای محترم نگهبان

لایحه موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه به انضمام پروتکل مربوط بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اسپانیا که از سوی دولت به شماره ۴۰۹۱۶/۲۹۲۳۶ مورخ ۱۳۸۲/۷/۲۲ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۳/۸/۳ مجلس با اصلاحاتی در ماده واحده به تصویب رسید، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. /ن

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۷۸۱۴۹/۵۷

تاریخ ۶-۱۸/۷۷

پست

مبتنی بر

**لایحه موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و
جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و
سرمایه به انضمام پروتکل مربوط بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت پادشاهی اسپانیا**

ماده واحده - موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه به انضمام پروتکل مربوط بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اسپانیا مشتمل بر یک مقدمه و بیست و نه ماده و پروتکل مربوط به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره - «هزینه های مالی» موضوع بند (۴) ماده (۱۱) موافقتنامه مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از
فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه به
انضمام پروتکل مربوط بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت پادشاهی اسپانیا**

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اسپانیا با تمایل به انعقاد موافقتنامه ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه، به شرح زیر توافق نمودند:

شماره ۵۷, ۷۸۱۴۹

تاریخ ۶-۱۸/۱۳۶۳

پست

بتشالی

ماده ۱ - اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲ - مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه شامل مالیات بر درآمد و مالیات بر سرمایه است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاقد، تقسیم فرعی سیاسی یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.

۲ - مالیات بر درآمد و سرمایه عبارت است از کلیه مالیاتهای موضوعه بر کل درآمد و کل سرمایه یا اجزای درآمد و سرمایه از جمله مالیات درآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳ - مالیاتهای موجود مشمول این موافقتنامه به‌ویژه عبارتند از:

الف - در مورد اسپانیا:

- مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی،

- مالیات بر شرکت،

- مالیات بر درآمد اشخاص غیرمقیم،

- مالیات بر سرمایه و

- مالیاتهای محلی بر درآمد و سرمایه.

(که از این پس «مالیاتهای اسپانیا» نامیده می‌شود).

ب - در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد،

- مالیات بر دارایی، (به استثنای مالیات بر ارث)

بیت‌سالی

(که از این پس «مالیاتهای ایران» نامیده می‌شود).

۴ - این موافقتنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیاتهای موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه و یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاقد، ظرف مدت معقولی یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳ - تعاریف کلی

۱ - از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید، معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف - «اسپانیا» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت پادشاهی اسپانیا اطلاق می‌شود.

ب - «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

ج - اصطلاحات «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنا به اقتضای متن به اسپانیا یا جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

د - «شخص» اطلاق می‌شود به:

- شخص حقیقی،

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد.

ه - «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

و - «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله متیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به وسیله متیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد، اطلاق می‌شود.

شماره ۵۷/۷۸۱۴۹

تاریخ ۶-۱۸/۱۳۵۷

پیوست

بتجاری

ز - «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی، وسائط نقلیه هوایی و جاده‌ای اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه‌ای که محل مدیریت مؤثر آن در یک دولت متعاقد قرار دارد، انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی، وسائط نقلیه هوایی و جاده‌ای صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

ح - «مقام صلاحیتدار»:

- در مورد اسپانیا به وزیر دارایی یا نماینده مجاز او،

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او

اطلاق می‌شود.

ط - اصطلاح «تبعه» اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاقد را داشته باشد،

- هر شخص حقوقی یا انجمنی که وضعیت قانونی خود را از قوانین جاری در یک

دولت متعاقد کسب نماید.

۲ - در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد در هر زمان هر اصطلاحی که

در آن تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت متعاقد راجع به

مالیاتهای موضوع این موافقتنامه در آن زمان است به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت

به گونه‌ای دیگر باشد. معنای به کار رفته هر اصطلاح در قوانین جاری یک دولت متعاقد بر

معنای اصطلاح مزبور در سایر قوانین آن دولت ارجحیت دارد.

ماده ۴ - مقیم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاقد» به هر شخصی اطلاق

می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل مدیریت

مؤثر یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح

شامل آن دولت و تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی نیز خواهد بود. با وجود این

بتسابلی

اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه و یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می شود.

۲ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف - او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب - هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می برد.

ج - هرگاه او معمولاً در هر دو دولت بسر برد یا در هیچ یک بسر نبرد، مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را دارد.

د - هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت متعاقد را نداشته باشد، موضوع با توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد حل و فصل خواهد شد.

۳ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، آن شخص، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که محل مدیریت مؤثر وی در آن واقع است.

ماده ۵ - مقر دائم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابتی اطلاق می شود که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعاقد کلاً یا جزئاً در دولت متعاقد دیگر به کسب و کار اشتغال دارد.

بیتسابی

۲ - اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف - محل اداره،

ب - شعبه،

ج - دفتر،

د - کارخانه،

ه - کارگاه، و

و - معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج و یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۳ - کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن و یا نصب ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن «مقر دائم» محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتهای بیش از دوازده ماه استقرار یا ادامه داشته باشند.

۴ - علی‌رغم مقررات قبلی این ماده، انجام فعالیتهای مشروحه زیر به عنوان فعالیت از طریق «مقر دائم» تلقی نخواهد شد:

الف - استفاده از تأسیسات، صرفاً به منظور انبارکردن، نمایش یا تحویل اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انبارکردن، نمایش یا تحویل.

ج - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

د - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ه - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام تبلیغات یا تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیتهایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا

شماره ۵۷/۷۸۱۴۹

تاریخ ۶-۱۸/۳۳۳

پست

بتسلی

کمکی باشد.

و - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزءهای (الف) تا (هـ)، به شرط آن که فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵ - علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به‌طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیتهایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آن که فعالیتهای شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در این صورت آن فعالیتها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶ - مؤسسه یک دولت متعاقد صرفاً به سبب آن که در دولت متعاقد دیگر از طریق حق‌العاملکار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت متعاقد دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آن که عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد.

۷ - صرف این که شرکت متبیم یک دولت متعاقد، شرکت متبیم و یا فعال در دولت متعاقد دیگر را کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرارداد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای این که یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیر منقول

۱ - درآمد حاصل توسط متبیم یک دولت متعاقد از اموال غیر منقول واقع در دولت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

بیتسالی

شماره ۵۷/۷۸۱۴۹

تاریخ ۶-۱۸/۱۳۵۳

پست

متعاقد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲ - اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود. کشتی‌ها، وسائط نقلیه هوایی و جاده‌ای به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

۳ - مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیر منقول جاری خواهد بود.

۴ - مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷ - درآمدهای تجاری

۱ - درآمد مؤسسه یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر این که این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد.

چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد، درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقر دائم مذکور باشد مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲ - با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاقد

مبتنی

از طریق مقرر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر فعالیت نماید، آن مقرر دائم در هر یک از دو دولت متعاقد، دارای درآمدی تلقی می شود که اگر به صورت مؤسسه ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه ای که مقرر دائم آن است به فعالیت های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می توانست تحصیل کند.

۳ - در تعیین درآمد مقرر دائم، هزینه های قابل قبول از جمله هزینه های اجرائی و هزینه های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه ها برای مقاصد آن مقرر دائم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آن که در دولتی که مقرر دائم در آن واقع شده است، انجام پذیرد، یا در جای دیگر.

۴ - چنانچه در یک دولت متعاقد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقرر دائم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخش های مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به کار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاقد، برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵ - صرف آن که مقرر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقرر دائم نخواهد بود.

۶ - درآمد منظور شده برای مقرر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آن که دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷ - در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه ای دارد، مفاد این ماده خدشه ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸ - حمل و نقل بین المللی

۱ - درآمد حاصل بابت استفاده از کشتی ها، وسائط نقلیه هوایی یا جاده ای در

بتعمالی

حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که محل مدیریت مؤثر مؤسسه در آن واقع است.

۲- در صورتی که محل مدیریت مؤثر مؤسسه کشتیرانی روی عرشه کشتی باشد، چنین تلقی خواهد شد که محل مذکور در دولت متعاهدی قرار دارد که بندر اصلی کشتی در آن واقع است، در صورت عدم وجود چنین بندری، محل مدیریت مؤثر مؤسسه کشتیرانی در دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که گرداننده کشتی متیم آن است.

ماده ۹ - مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف - مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد،
یا

ب - اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شد، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و آن دولت دیگر بپذیرد که درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی

بتعمالی

به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰ - سود سهام

۱ - سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۲ - مع ذلک، این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که مالک منافع سود سهام، مقیم دولت متعاهد دیگر باشد مالیات متعلقه از مبالغ زیر تجاوز نخواهد کرد:

الف - پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص سود سهام در صورتی که مالک منافع سود سهام شرکتی (به استثناء مشارکتها) باشد، که حداقل مستقیماً بیست درصد (۲۰٪) از سرمایه شرکت پرداخت کننده سود سهام را در اختیار داشته باشد.

ب - ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام در سایر موارد.

۳ - اصطلاح «سود سهام» به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام معادن، سهام مؤسسين یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی اطلاق می شود که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد، مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می گردد.

۴ - هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقرر داریم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی

بتعمالی

مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاقد، منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاقد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاقد دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دایم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاقد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱ - هزینه های مالی

۱- هزینه های مالی حاصل در یک دولت متعاقد که به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می شود.

۲- مع ذلک، این هزینه های مالی ممکن است در دولت متعاقدی که حاصل شده طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع هزینه های مالی، مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه از هفت و نیم درصد (۷/۵٪) مبلغ ناخالص هزینه های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- علی رغم مقررات بند (۲)، هزینه های مالی حاصل در یک دولت متعاقد و پرداختی به مقیم دولت متعاقد دیگر، صرفاً در آن دولت دیگر مشمول مالیات خواهد بود مشروط بر آنکه دریافت کننده مالک منافع هزینه های مالی باشد و

الف - هزینه های مالی در خصوص فروش اعتباری اجناس یا تجهیزات به مؤسسه

بیت‌المالی

یک دولت متعاقد پرداخت شده باشد.

ب - هزینه‌های مالی بابت وام اعطایی توسط بانک یا سایر مؤسسات اعتباری که متقیم یک دولت متعاقد باشد پرداخت گردد، یا

ج - هزینه‌های مالی توسط دولت متعاقد دیگر، بانک مرکزی یا سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاقد دیگر می‌باشد تحصیل شود.

از بند اخیر این‌گونه استنباط می‌شود که اصطلاح دولت متعاقد دیگر:

- در مورد اسپانیا به دولت متعاقد، تقسیمات فرعی سیاسی، مقام محلی مربوط و سایر مؤسسات دولتی،

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به دولت متعاقد، وزارتخانه‌ها، شهرداری‌ها و سایر مؤسسات دولتی اطلاق می‌شود.

۴ - اصطلاح «هزینه‌های مالی» به نحوی که در این ماده بکار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد، و بخصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور و همچنین سایر درآمدهای مشابه به درآمد وام‌های اعطایی که طبق قوانین مالیاتی دولت محل تحصیل درآمد کسب می‌شود، اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده، هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۵ - هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، متقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دایم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاقد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱)، (۲) و (۳) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد

مبتدیان

بود.

۶ - هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذلک، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دایم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعاهد محل وقوع مقر دایم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷ - در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲ - حق امتیازها

۱ - حق امتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و مالک منافع آن مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - مع ذلک، این حق امتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مالک منافع حق امتیاز باشد، مالیات متعلقه بیش از پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص حق امتیاز نخواهد بود.

۳ - اصطلاح «حق امتیاز» در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازای

بتیالی

استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی یا فیلمها، نوارها یا سایر تجهیزات تولید مجدد صدا و تصویر، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الامتیاز حاصل می شود از طریق مقرر دایم، فعالیت شغلی داشته باشد، یا در دولت متعاقد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می شود به طور مؤثری با این مقرر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاقد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، خود آن دولت، مقامی محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذلک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز (خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاقد دارای مقرر دایم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجود حق الامتیاز به نحوی مؤثر با آن مقرر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتیاز برعهده مقرر دایم یا پایگاه ثابت مذکور باشد، حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقرر دایم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در اینگونه موارد، قسمت مازاد

بجای

پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه
مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳ - عواید سرمایه‌ای

۱ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول
مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاقد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاقد
دیگر می‌شود.

۲ - عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقر
دایم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، یا اموال منقول متعلق به
پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل
در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دایم (به تنهایی یا
همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر
می‌شود.

۳ - عواید حاصل از نقل و انتقال کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای
مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها،
وسایط نقلیه هوایی و یا جاده‌ای، فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که
محل مدیریت مؤثر مؤسسه در آن واقع است.

۴ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال سهام یا هزینه‌های
مالی نسبی که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) ارزش خود را به طور مستقیم یا غیرمستقیم از
اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاقد دیگر کسب نمایند، مشمول مالیات آن دولت
متعاقد دیگر می‌شود.

۵ - عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)،
(۳) و (۴) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

شماره ۵۷/۷۸۹۴۹

تاریخ ۱۸/۱/۷۷

پوست

بتسابلی

ماده ۱۴ - خدمات شخصی مستقل

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه این شخص به منظور ارائه فعالیت‌های خود به طور منظم پایگاه ثابتی (به نحوی که در بند (۱) ماده (۵) تعریف شده است) در دولت متعاقد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود.

۲ - اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵ - خدمات شخصی غیر مستقل

۱ - با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰)، حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه‌ای که مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاقد دیگر انجام شود که در این صورت، حق‌الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲ - علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الزحمه مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخدامی که در دولت متعاقد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آنکه:

الف - جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاقد دیگر بسر برده است از یکصد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط

شماره ۵۷/۷۸۱۴۹۹

تاریخ ۱۳۶۱/۱۸/۶

پست

بیتسالی

شروع یا خاتمه می یابد تجاوز نکند، و

ب - حق الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاقد دیگر نیست پرداخت شود، و

ج - پرداخت حق الزحمه بر عهده مقرر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت متعاقد دیگر دارد.

۳ - علی رغم مقررات یاد شده در این ماده، حق الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد، در زمینه استخدام در کشتی، وسائط نقلیه هوایی یا جاده ای مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقدی خواهد بود که محل مدیریت مؤثر مؤسسه در آن واقع است.

ماده ۱۶ - حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاقد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره شرکت مقیم دولت متعاقد دیگر تحصیل می نماید، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

ماده ۱۷ - هنرمندان و ورزشکاران

۱ - درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تأثیر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیتهای شخصی خود در دولت متعاقد دیگر حاصل می نماید، علی رغم مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می شود.

۲ - در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد علی رغم مقررات ماده (۷)، (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات دولت متعاقدی می شود که

مبتنی

فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۳- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیت‌های خود در چارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دو دولت متعاقد تحصیل می‌نماید از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۸ - حقوق بازنشستگی

با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاقد به ازای خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده ۱۹ - خدمات دولتی

- ۱

الف - حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی به استثناء حقوق بازنشستگی توسط یک دولت متعاقد، تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت، تقسیمات فرعی یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ب - مع‌ذلک، این حق‌الزحمه‌ها فقط مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود، مشروط بر آن که خدمات در آن دولت متعاقد دیگر انجام شود و شخص مقیم:

- تابع آن دولت متعاقد دیگر بوده و یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور مقیم آن دولت نشده باشد.

- ۲

الف - حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاقد و یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت، تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به فردی

بیت‌سالی

در خصوص خدماتی که برای آن دولت، تقسیمات فرعی و یا مقام مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ب - مع ذلک در صورتی که شخص، مقیم و تبعه دولت متعاقد دیگر باشد، حقوق بازنشستگی مذکور صرفاً در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

۳ - در مورد حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیتهای تجاری که یک دولت متعاقد، تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶)، (۱۷) و (۱۸) مجری خواهد بود.

ماده ۲۰ - مدرسین، محصلین و محققین

۱ - وجوهی که محصل یا کارآموزی که بلافاصله قبل از دیدار از یک دولت متعاقد، مقیم دولت متعاقد دیگر بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت نخست بسر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت نخواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲ - همچنین، حق‌الزحمه دریافتی توسط مدرس یا معلمی که بلافاصله قبل از دیدار از یک دولت متعاقد مقیم دولت متعاقد دیگر بوده و به منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند در دولت متعاقد دیگر بسر می‌برد، از مالیات آن دولت متعاقد دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

مناد این بند در مورد حق‌الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند، مجری نخواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷۷۸۱۴۹

تاریخ ۶ - ۱۸ / ۱۳۶۶

پست

بیت‌المالی

ماده ۲۱ - سایر درآمدها

۱ - اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاقد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر کجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۲ - به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر از طریق مقرر دایم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در خصوص آن حاصل شده است با این مقرر دایم یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) یا (۱۴) اعمال خواهد شد.

ماده ۲۲ - سرمایه

۱ - سرمایه متشکل از اموال غیر منقول مذکور در ماده (۶) که متعلق به مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر واقع شده، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲ - سرمایه متشکل از اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقرر دایمی که مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر دارد می‌باشد یا اموال منقولی که متعلق به پایگاه ثابتی است که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۳ - سرمایه متشکل از کشتی‌ها، وسائط نقلیه هوایی و جاده‌ای مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی و همچنین اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها، وسائط نقلیه هوایی و جاده‌ای، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهدی خواهد بود که محل مدیریت مؤثر مؤسسه در آن واقع است.

۴ - کلیه موارد دیگر سرمایه مقیم یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷/۷۸۱۴۹

تاریخ ۱۳۳۷/۱۸/۶

پست

بیتنالی

ماده ۲۳ - آئین حذف مالیات مضاعف

مالیات مضاعف به شرح زیر حذف خواهد شد:

۱ - درمورد اسپانیا، مالیات مضاعف طبق مقررات داخلی یا به روش زیر حذف خواهد شد:

الف - در صورتی که مقیم اسپانیا درآمدی حاصل کند یا سرمایه‌ای داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت جمهوری اسلامی ایران شود، دولت اسپانیا اجازه خواهد داد:

- مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی به جمهوری اسلامی ایران از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر گردد،

- مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در دولت جمهوری اسلامی ایران از مالیات بر سرمایه آن مقیم کسر گردد.

- کسر مالیات بر شرکت ضمنی طبق قوانین داخلی اسپانیا انجام می‌گردد.

مع ذلک، این‌گونه کسورات نباید از آن قسمت از مالیات بر درآمد یا مالیات بر سرمایه که طبق قوانین اسپانیا، پیش از کسر، حسب مورد به درآمد یا اجزاء مشابه سرمایه در جمهوری اسلامی ایران تعلق می‌گرفته بیشتر باشد.

ب - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم اسپانیا از مالیات اسپانیا معاف باشد، اسپانیا می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقیمانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

۲ - درمورد جمهوری اسلامی ایران:

الف - در صورتی که مقیم دولت جمهوری اسلامی ایران درآمدی حاصل کند یا سرمایه‌ای داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت اسپانیا شود، دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد:

- مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در اسپانیا، از مالیات بر درآمد آن مقیم

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷،۷۸۱۴۹

تاریخ ۱۳۶۳/۱/۶

پست

تبیین

کسر شود،

- مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در اسپانیا، از مالیات بر سرمایه آن مقیم

کسر شود.

مع ذلک در هر یک از دو مورد، این گونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که پیش از

کسر، حسب مورد به درآمد یا سرمایه تعلق می گرفته بیشتر باشد.

ب - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه

متعلق به مقیم دولت جمهوری اسلامی ایران از مالیات دولت جمهوری اسلامی ایران

معاف باشد، دولت جمهوری اسلامی ایران می تواند علی رغم معافیت، در محاسبه

مالیات بر باقیمانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۴ - عدم تبعیض

۱ - اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچ گونه مالیات یا

الزامات مربوط به آن که سنگین تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت متعاهد

دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند

بود. علی رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت

متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲ - مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ

می شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاهد دیگر که همان فعالیتها را انجام

می دهند نامساعدتر باشد. این مقررات به گونه ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد

را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال

شخصیه یا مسؤولیت های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می نماید به اشخاص

مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

۳ - به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶)

ماده (۱۲) اعمال می شود، هزینه های مالی، حق الامتیاز و سایر هزینه های پرداختی توسط

مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷/۷۸۱۴۹

تاریخ ۶ - ۱۸/۱/۱۳۷۳

پست

بیت‌المالی

مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود. همچنین هرگونه دین مؤسسه یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر از لحاظ تعیین میزان سرمایه مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دین مزبور به مقیم دولت نخست پرداخت می شد.

۴ - مؤسسات یک دولت متعاقد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاقد دیگر می باشد، در دولت نخست مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۵ - علی رغم مقررات ماده (۲)، مفاد این ماده در مورد مالیاتهای از هر نوع و ماهیت نافذ خواهد بود.

ماده ۲۵ - آئین توافق دوجانبه

۱ - در صورتی که شخصی بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاقد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقتنامه نمی باشد، صرف نظر از طرق احقاق حق پیش بینی شده در قوانین داخلی دولتهای مزبور، می تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲ - اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر موضوع را فیصله دهد. هرگونه توافقی که حاصل شود علی رغم محدودیتهای زمانی موجود در قوانین داخلی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷/۲۸۱۴۹

تاریخ ۱۳۶۳/۱۸/۶

پست

بیت‌المالی

دولتهای متعاقد لازم‌الاجراء خواهد بود.

۳ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد می‌توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آئین‌ها، شرایط، روشها و فنون مقتضی را برای اجرای آئین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده ۲۶ - تبادل اطلاعات

۱ - مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا قوانین داخلی در خصوص مالیاتهای از هر نوع و ماهیت که توسط دولتهای متعاقد، تقسیمات فرعی سیاسی یا مقامات محلی آنها وضع شده را تا جایی که با اصول این موافقتنامه مغایر نباشد، مبادله خواهند کرد. مفاد مواد (۱) و (۲) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاقد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات به دست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص، وصول، اجرا یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش‌خواهی‌های مربوط به مالیات‌های موضوع اولین جمله این بند تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یاد شده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

بتجلی

۲ - مقررات بند (۱) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را وادار سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید.

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست.

ج - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا افشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۷ - اعضای هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی و مناصب کنسولی مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸ - لازم‌الاجراء شدن

۱ - دولت‌های متعاقد طبق قوانین و مقررات خود این موافقتنامه را تصویب و اسناد تصویب را در اسرع وقت مبادله خواهند کرد.

۲ - این موافقتنامه در هر دو کشور با مبادله اسناد تصویب، قوت قانونی خواهد یافت و مقررات آن در مورد مالیات بر درآمد حاصله و سرمایه متعلقه که در اول فروردین (در اسپانیا برابر با ۲۱ مارس) سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است به مورد اجرا گذارده خواهد شد.

شماره ۵۷,۷۸۱۴۹

تاریخ ۶-۱۸/۷۳

پوست

مبتنی

ماده ۲۹ - فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم الاجراء خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاهد می توانند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی فسخ نمایند. در این صورت این موافقتنامه در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه‌ای که در اول فروردین (در اسپانیا برابر با ۲۱ مارس) هر سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت فسخ تسلیم شده است موجود است یا بعد از آن حاصل می شود، اعمال نخواهد شد.

امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در تهران در دو نسخه در تاریخ بیست و هشتم تیر ماه ۱۳۸۲ هجری شمسی برابر با نوزدهم جولای ۲۰۰۳ میلادی به زبانهای فارسی، اسپانیایی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر هر یک از متون، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت
پادشاهی اسپانیا
رودریگو راتو وای فیگاردو
معاون دوم نخست وزیر و وزیر اقتصاد

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران
طهماسب مظاهری
وزیر امور اقتصادی و دارایی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۷/۷۸۱۶۹

تاریخ ۱۳۸۱/۱۸/۶

پوست

بتسالی

بروتکل

در زمان امضاء موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اسپانیا به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات بردرآمد و سرمایه، امضاء کنندگان زیر در مورد مقررات ذیل که جزء لاینفک موافقتنامه مذکور می باشد به توافق رسیدند:

۱ - راجع به بند (۴) ماده (۵):

با رعایت مقررات ماده (۵)، بدیهی است در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر به منظور تحویل کالا یا اجناس متعلق به آن مؤسسه از تأسیساتی استفاده نماید یا در دولت متعاهد دیگر به منظور تحویل، اقدام به نگهداری انبار کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه مزبور نماید، تأسیسات یا انبار مذکور، تاحدودی که اجناس یا کالا منحصرأ به موجب قرارداد منعقد شده توسط آن مؤسسه به فروش برسد، در آن دولت متعاهد دیگر به عنوان مقر دائم محسوب نخواهد شد.

۲ - راجع به جزء (ج) بند (۳) ماده (۱۱):

اسپانیا، «مؤسسات دولتی» و «سایر بانکهای که کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر می باشد» را صرفأ منحصر به موارد زیر می داند:

- مؤسسه اعتباری رسمی (دولتی) (ICO)

- بیمه های اعتبار صادراتی (CESCE)

- شرکت اسپانیائی تأمین بودجه توسعه (COFIDES)

۳ - راجع به بند (۳) ماده (۱۲):

بدیهی است اصطلاح پیمانکاری مذکور در بند (الف) ماده (۱۰۷) قانون مالیاتهای مستقیم جمهوری اسلامی ایران که در تاریخ ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ (۱۶ ژانویه ۲۰۰۲) اصلاح

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۵۷، ۷۸۱۴۹

تاریخ ۶-۱۸/۱۳۶۳

پست

بتسالی

گردیده است، شامل حق الامتیاز موضوع بند (۳) ماده (۱۲) این موافقتنامه نمی شود. در این صورت مقررات مواد (۷) یا (۱۴) حسب مورد مجری خواهد بود.

امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می باشند، این پروتکل را امضاء نمودند.

این پروتکل در تهران در دو نسخه در تاریخ بیست و هشتم تیر ۱۳۸۲ هجری شمسی برابر با نوزدهم جولای ۲۰۰۳ میلادی به زبانهای فارسی، اسپانیایی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر هر یک از متون، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت	از طرف دولت
پادشاهی اسپانیا	جمهوری اسلامی ایران
رودریگو راتو وای فیگاردو	طهماسب مظاهری
معاون دوم نخست وزیر و وزیر اقتصاد	وزیر امور اقتصادی و دارایی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و نه ماده و پروتکل مربوط در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سوم آبان ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی